

Y que te den por ahí

Beneïda siguis, lucidesa que fas que m'estimi el futur i el present

Foto: averie woodard

Arriba un dia que el cel et fa el regal més profitós del món. I les coses que no volies veure quan l'únic que volies era veure'el passen en passarel·la pel teu cervell. I et dius com és que no te n'adonaves? Què era aquella dèria, aquella febrada? I coi d'amor, que ets trampós i delirant i destructiu, quan no ets amor.

I, ves a saber per quin rampell, treus pit, alces el cap i et trobes a Gràcia Latina ballant sense saber-ne. I et compres una flor i un vestit. I unes mitges boniques i un sol que et faci brillar per dins. Beneïda siguis, lucidesa que fas que m'estimi el futur i el present, i que no ensumi com un gos el passat. Que em treus el mocador dels ulls perquè no em foti més de cap contra el fanal que no fa llum. Que deixi de fer el ridícul suplicant una engruna. Que per fi deixi de ser una

engruna. Adiós, mi corazón, y que te den, que te den por ahí, que no me supiste dar ni un poquito lo que te di yo a ti. ¡olé.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=IZ3TmT7UVOI>